

Diskretne strukture

Četrty sklop izročkov

Fakulteta za računalništvo in informatiko
Univerza v Ljubljani

5. november 2020

Pogojni sklep (PS) uporabljamo, kadar ima zaključek sklepa obliko implikacije.

Izrek

$$A_1, A_2, \dots, A_k \models B \Rightarrow C$$

natanko tedaj, ko

$$A_1, A_2, \dots, A_k, B \models C.$$

Primer

Pokaži, da iz predpostavk $p \Rightarrow q \vee r$ in $\neg r$ logično sledi zaključek $p \Rightarrow q$.

Pokaži, da iz predpostavk $p \Rightarrow q \vee r$ in $\neg r$ logično sledi zaključek $p \Rightarrow q$.

1. $p \Rightarrow q \vee r$ predpostavka
2. $\neg r$ predpostavka
- 3.1. p predpostavka PS
- 3.2. $q \vee r$ MP(1,3.1)
- 3.3. q DS(3.2,2)
3. $p \Rightarrow q$ PS(3.1,3.3)

Pokaži, da iz predpostavk $p \Rightarrow q \vee r$ in $\neg r$ logično sledi zaključek q .

1. $p \Rightarrow q \vee r$ predpostavka
2. $\neg r$ predpostavka
- 3.1. p predpostavka PS
- 3.2. $q \vee r$ MP(1,3.1)
- 3.3. q DS(3.2,2)
3. $p \Rightarrow q$ PS(3.1,3.3)
4. q DS(2,3.2)

Sklep je **napačen**, saj je nabor vrednosti $p \sim q \sim r \sim 0$ protiprimer.

Po zaključku pogojnega sklepa, **ne smemo uporabljati zamaknjenih vrstic**.

Analizo primerov (AP) lahko uporabljamo, kadar ima ena od predpostavk obliko disjunkcije.

Izrek

$$A_1, A_2, \dots, A_k, B_1 \vee B_2 \models C$$

natanko tedaj, ko

$$A_1, A_2, \dots, A_k, B_1 \models C$$

in

$$A_1, A_2, \dots, A_k, B_2 \models C.$$

Zakaj predikatni račun?

Izjavni račun se ukvarja s **trditvami** in **povezavo med njimi**.

Ali iz povezanosti trditve, ki je zapisana v predpostavkah, sledi povezanost trditev, ki je zapisana v sklepu?

Predikatni račun pa se bo ukvarjal z **elementi neke množice**, njihovimi **lastnostmi** in **povezave med njimi**.

V predikatnem računu moramo izbrati **področje pogovora**, tj. množico, iz katere izbiramo elemente, o katerih govori predikatni račun. Poleg logičnih veznikov sta dovoljena še **kvantifikatorja** \forall , \exists . Predikatni račun vsebuje kot poseben primer izjavni račun.

Zakaj predikatni račun?

Spodnjega sklepanja ne moremo narediti v izjavnem računu.

Predpostavki: *Vsi študentje računalništva morajo opraviti predmet diskretne strukture.*
Jaka je študent računalništva.

Zaključek: *Jaka mora opraviti predmet diskretne strukture.*

V izjavnem računu bi lahko naredili naslednje sklepanje:

Predpostavki: *Če je Jaka študent računalništva, potem mora opraviti predmet diskretne strukture.*
Jaka je študent računalništva.

Zaključek: *Jaka mora opraviti predmet diskretne strukture.*

Toda zgornji sklepanji nimata istega pomena.

Področje pogovora in predikati

Področje pogovora je neprazna **množica**. Na primer ljudje, številke, živali.

Predikati so logične **funkcije**, ki za svoje argumente uporabijo elemente področja pogovora.

Če v predikate vstavljamo elemente področja pogovora, dobimo izjave.

Primer

Področje pogovora: \mathbb{Z} .

Predikat: $P(x, y) = "x > y"$.

$P(4, 3)$ pomeni " $4 > 3$ ". Torej ima $P(4, 3)$ logično vrednost 1.

$P(3, 4)$ pomeni " $3 > 4$ ". Torej ima $P(3, 4)$ logično vrednost 0.

Ne velja $P(x, y) = P(y, x)$.

Predikate ločimo po **mestnosti**.

V izbrani interpretaciji enomestni predikati ustrezajo **lastnostim** elementov področja pogovora.

Primer

Področje pogovora: \mathbb{Z} .

Predikat: $P(x) = \text{“}x^2 \text{ je pozitivno število“}$.

Dvomestni predikati ustrezajo **zvezam** (tudi **relacijam**) med elementi področja pogovora.

Primer

Področje pogovora: \mathbb{Z} .

Predikat: $P(x, y) = \text{“}x > y\text{“}$.

Kvantifikatorja

Radi bi izrazili trditve oblike:

- **Nekateri** ptiči ne letijo.
- Kvadrat **poljubnega** realnega števila je nenegativno število.
- Na spletu **nihče** ne pozna tvoje identitete.

V ta namen potrebujemo **dva kvantifikatorja**:

- \forall **univerzalni kvantifikator** "Za vsak"
 \exists **eksistenčni kvantifikator** "Obstaja"

Primer

Nekateri ptiči ne letijo.

Področje pogovora \mathcal{D} ... množica ptičev.

Predikat ... $\exists x \in \mathcal{D}$: "x ne leti."

Primer

Kvadrat **poljubnega** realnega števila je nenegativno število.

Področje pogovora \mathcal{D} ... množica \mathbb{R} .

Predikat ... $\forall x \in \mathbb{R} : "x^2 \geq 0."$

Primer

Na spletu **nihče** ne pozna tvoje identitete.

Področje pogovora \mathcal{D} ... množica vseh uporabnikov spleta.

Predikat ... $\neg(\exists x \in \mathcal{D} : "x \text{ pozna tvojo identiteto.}")$

Pomen kvantifikatorjev

Naj bo \mathcal{D} področje pogovora.

$\forall x \in \mathcal{D}, P(x)$ je izjava, ki je resnična natanko takrat, ko imajo vsi elementi iz \mathcal{D} lastnost P . Sicer je neresnična.

$\exists x \in \mathcal{D}, P(x)$ je izjava, ki je resnična natanko takrat, ko obstaja element iz \mathcal{D} , ki ima lastnost P . Sicer je neresnična.

Primer

Naj bo $\mathcal{D} = \{x_1, x_2, \dots, x_n\}$ končna množica. Potem je

$$(\forall x \in \mathcal{D}, P(x)) \equiv (P(x_1) \wedge P(x_2) \wedge \dots \wedge P(x_n)),$$

$$(\exists x \in \mathcal{D}, P(x)) \equiv (P(x_1) \vee P(x_2) \vee \dots \vee P(x_n)).$$

Primer

Definiraj ustrezne predikate in zapiši naslednje izjave:

- Nekateri ljudje so nepošteni.
- Noben človek ni nepošten.
- Vsi ljudje so nepošteni.

Naj bo \mathcal{D} področje pogovora. V jeziku predikatnega računa uporabljamo:

- **spremenljivke** x, y, z, \dots iz \mathcal{D} ,
- **konstante** a, b, c, \dots iz \mathcal{D} ,
- **predikate** P, Q, R, \dots ,
- izjavne veznike $\neg, \wedge, \vee, \Rightarrow, \Leftrightarrow, \dots$,
- **kvantifikatorja** \forall in \exists ter
- oklepaja (in) .

Spremenljivkam in konstantam pravimo tudi **termi**.

Atomi predikatnega računa so, na primer,

$$P(x), P(a), Q(x, y), Q(a, x), \dots$$

Atome dobimo tako, da terme vstavimo v predikate.

Izjavne formule so definirane induktivno:

- 1 Atomi so izjavne formule.
- 2 Če sta W in V izjavni formuli in je x spremenljivka, potem so tudi

$$(\neg W), (W \wedge V), (W \vee V), (W \Rightarrow V), (W \Leftrightarrow V), \dots$$

$$(\exists x W) \quad \text{in} \quad (\forall x W)$$

izjavne formule.

Doseg kvantifikatorjev; vezane in proste spremenljivke

Doseg kvantifikatorja je **najmanjši možen**: najmanjša izjavna formula, ki jo preberemo desno od kvantifikatorja (skupaj z njegovo spremenljivko).

V formuli imamo vezane in proste spremenljivke:

- vstop spremenljivke x je **vezan**, če se **ta** x nahaja v dosegu (območju delovanja) kvantifikatorja $\forall x$ ali $\exists x$,
- vstop spremenljivke, ki ni vezan, je **prost**.

Kvantifikator **veže** svojo spremenljivko in proste spremenljivke z istim imenom v svojem dosegu.

Kvantifikatorji imajo **“isto prednost”** kot negacija.

Primer

Določi doseg kvantifikatorjev in odloči, katere spremenljivke so vezane in katere proste:

- 1 $\forall x P(x, y) \wedge Q(x, y),$
- 2 $\forall x P(w, y) \wedge Q(x, y),$
- 3 $\forall x (P(x, y) \wedge Q(z, y)),$
- 4 $\forall x \neg \exists y \forall z P(x, y, z),$
- 5 $\exists x \neg P(x, y) \Rightarrow Q(x) \wedge R(y),$
- 6 $\exists x P(x) \Rightarrow \forall x Q(x) \vee P(x) \wedge R(x) \vee S(y).$